

čís. 2. c. ř. s. určené výpověď s účinkem pro termín nejbližší příští příznivě již vyřízena býti nemůže. Zmatečnost týká se nejen rozsudku, nýbrž i celého řízení počínajícího usnesením ze dne 21. července 1919 č. j. R 65/19/1, pročez podle § 477. odst. 1 c. ř. s. bylo to ve výroku usnesení vysloveno. Odvolatel nárok na náhradu útrat odpůrcem nemá, ježto podáním výpovědi své zavinil, že zmatečné řízení o ní bylo zavedeno (§ 51. odst. 1 c. ř. s.) a nese je tedy podle § 51. c. ř. s. ze svého.

Proti tomuto rozhodnutí podal toliko žalovaný dovolací rekurs pro nepřisouzení útrat sporu uváděje, že se proti správně vyřízené výpovědi z bytu mohl toliko námitkami brániti, a ježto ve sporu ve věci samé zvítězil, že mu náhrada útrat sporu náleží.

Když okresní soud první stolice tento, dovolací rekurs předložil, zamítl zemský civilní soud v Praze jako soud odvolací tento rekurs z důvodů:

Stěžovatel se domáhá svou dovolací stížností změny usnesení v odpor vzatého, pokud usnesení toto se týká náhrady útrat sporu jemu vzešlých ve stolicí první i druhé. Podle ustanovení § 528. c. ř. s. rozhoduje soud II. stolice o útratách s konečnou platností, dovolací stížnosti proti rozhodnutím takovým jsou nepřípustny, a mají býti soudem první stolice odmítnuty. Poněvadž soud první stolice v tomto případě podle uvedeného ustanovení se nezachoval, bylo odvolací stížnost odmítnouti soudem stolice druhé, protože se jako nepřípustná ku předložení soudu nejvyššímu nehodí.

Rozhodnutí zemského soudu v Praze ze dne 23. září 1919 č. j. Bc I. 116/1919.*)

Dr. Stehlíček.

Pojem přesídliti ve smyslu zákona ze dne 1. dubna 1919 čl. 181 sb. z. a n. znamená dosavadní sídlo opustiti a v obvodu jiné obce nové sídlo založiti.

Syn stěžovatelův byl přijat na obchodní akademii v Praze; chce bydleti u své tety, která má byt o dvou pokojích. Otec jeho žádal za povolení ku přestěhování do Prahy. Pražský společný bytový úřad žádosti té nevyhověl z důvodů, že jest v obvodu nedostatek bytů a není prokázána nutnost, aby se

*) Poznámka zasílatelova. Srv. k tomu článek r. z. s. Říhy »Soudní svolení k výpovědi nenahrazuje této« v Právniku 1919 na str. 239 uveřejněné,

jmenování do tohoto obvodu přistěhovali. Stížnost k zem. správě politické byla zamítnuta.

Nejvyšší správní soud zrušil naříkané rozhodnutí pokud jde o přesídlení syna stěžovatelova, jako nezákonné, vzav skutkový děj shora vyličený za podklad svého rozhodnutí, poněvadž jednacím spisy přes opětovné vyzvání nebyly předloženy.

Pojem přesídlení ve smyslu zákona ze dne 1. dubna 1919 č. 181 sb. z. a n. znamená dosavadní sídlo opustit a v obvodu jiné obce nové sídlo založit.

K takovému přesídlení vyžaduje zákon výslovné písemné povolení obecního úřadu nebo společného bytového úřadu. Stěžovatelův syn má své bydliště u rodičů v Chebu a tím, že se odebere do Prahy k vůli studium, neopustí a neztratí dosavadního svého bydliště u rodičů, svým pak přechodným pobytem na studiích v Praze nezaloží si zde vlastní nové bydliště. Nejedná se tudíž u něho o přesídlení a nevztahují se na něj předpisy o omezení práva stěhovacího svrchu uvedeným zákonem vydané. Naříkané rozhodnutí, vycházejíc z náhledu opačného, odepřelo synu stěžovatelovu povolení k přesídlení do Prahy, čímž se ocitlo v rozporu s cit. zákonem a bylo je proto pokud jde o syna stěžovatelova, jako zákonu odporující zrušiti.

Rozhodnutí nejvyššího správ. soudu ze dne 7. února 1920. č. 942.

Dr. Flieder.

HOVORNA.

K praxi zákona o podmíněčném odsouzení.

K oběma otázkám, jichž se dotýká p. okr. soudce Chytil na str. 40 a 67, došly nás tyto poznámky.

I.

Pan prof. dr. Miřička připomíná, že k otázce, lze-li užiti podmíněného odsouzení v případě, když soud prohlašuje trest za odpykaný vazbou vyšetřovací, sluší bezpodmínečně přisvědčiti. K tomu vede již argumentum a maiore a pak úvaha, že jde přece nejen o trest na svobodě nebo na penězích, nýbrž i o tresty vedlejší a následky odsouzení (§ 5 zák.) a o zahlazení samého faktu odsouzení, tedy o zachovalost před soudem (§ 1, odst. 2. zák.). Byl by tudíž při prohlášení trestu za odpykaný vyšetřovací vazbou odsouzený ve všech těchto směrech v nevýhodě. Jde jen o formu, v jaké tu podmíněné odsouzení sluší vysloviti. Pan okr. soudce Chytil míní, že soud tu má odložití započtení vazby do trestu, spatřuje v tomto zapo-